

از آن جا که والدین در مواجهه با آموزش مجازی نیز یک عامل تعیین کننده هستند. در هفته دوم مهرماه با شانزده نفر از مادرانی که فرزندانشان در مقاطع پیش دبستان تا دبیرستان دوره دوم تحصیل می کردند، تماس تلفنی برقرار شد تا ارزیابی ایشان از شرایط موجود آموزشی مشخص شود. اکثر والدین شرکت کننده در این گفت و گو دارای تحصیلات کارشناسی و کارشناسی ارشد و تعداد کمی تحصیلاتشان دیپلم و یک نفر سیکل بود. قابل به ذکر است که چون از زمان انجام این گفت و گو تا زمان چاپ نشریه مدتی گذشته است با چندین نفر تماس دوباره گرفته شد و ایشان به بهبود و کم شدن مشکلات در این دوران اشاره کردند. سوالات مطرح شده از دیدگاه والدین به آموزش تا ارزیابی تکالیف را در بر دارد اما برای جلوگیری از تکرار مطالب پاسخ هایی که دقیق تر و موثکافانه تر بود، انتخاب شد. در نتیجه جواب هایی که می خوانید به تعداد پاسخ دهندگان نیست.

۱- آموزش از نظر شما باید چه مواردی را در اولویت قرار دهد؟

اکثر والدین به اهمیت اخلاق و تعاملات اجتماعی فرزندان شان در مدرسه اشاره داشتند اما برخلاف اکثر نظرات دو نفر از والدین درس و تحصیل را اولویت اول خود ذکر کردند.

دبستان دوره دوم:

خانم خادمی: بیشتر تمایل دارم فرزندم راه های برقراری ارتباط و مهارت های زندگی را یاد بگیرد. مثلاً زمانی که حالش بد و یا عصبانی است خودش را کنترل کند تا زودتر به حالت اول باز گردد و بهترین عکس العمل را انتخاب کند. از نظر تحصیلی دوست دارم درس را مفهومی یاد بگیرد و راه خودش را پیدا کند نه طبق قوانین خشک و تئوری. مثلاً ریاضی قواعد مختلفی دارد که اگر مفهومی حل شود تاثیر بیشتری دارد.

خانم مالکی: اولویت من درس است و فرزندم باید در کنار درس مهارت اجتماعی، اقتصادی و مدیریتی را یاد بگیرد و بتواند رشته ای را حرفه ای کار کند. مهم ترین مساله برایم درس است زیرا مسایل تربیتی بیشتر از خانه نشأت می گیرد. من مجتمع جوادالائمه را انتخاب کردم چون خانواده ها از نظر سطح فرهنگی به هم نزدیک هستند، دغدغه های من برای بقیه هم وجود دارد و از نظر رفتاری هم به بچه ها اهمیت می دهند.

دبیرستان دوره اول:

خانم عماری: برای من درس اهمیت زیادی ندارد، دوست دارم پسرم در کنار درس روابط اجتماعی را یاد بگیرد، هوش هیجانی و روابط اجتماعی اش تقویت و به دور از بحث تحصیلات آدم موفقی شود.

خانم نوروزی: از نظر من مدرسه باید پویا باشد یعنی بر ارتباطات بچه ها تاثیر خوبی بگذارد و تنها به مباحث درسی

توجه نکند تا بتوانند نکاتی را که گفته می شود عمل کنند. علاوه بر این تشویق های بی جا باعث می شود بچه ها از تلاش بازمانند و برخورد نامناسب با اشتباهات، آن ها را زده می کند. فضا باید صمیمی باشد تا بچه ها از اشتباه کردن و این که مورد تحقیر معلم و دیگران قرار بگیرند، نترسند.

خانم علوی: در عین حال که به فضای فرهنگی مدرسه رسیدگی می شود شیوه صحیح تست زنی و مدیریت زمان را آموزش دهند. پژوهش محور باشد مثلاً برای درس ریاضی یا علوم تحقیق کنند. اضطراب و استرس را حتی در آموزش مجازی کنترل کنند.

۲- ارتباط شما با مدرسه (قبل از دوران کرونا) چگونه بود؟

اکثر والدین به صورت تلفنی و پیش از این دوران حضوری با مدرسه ارتباط دو سویه داشته اند. حدود ارتباطات به پرس جوی وضعیت تحصیلی فرزندان و یا همراهی والدین در برخی کارها و آموزش های کلاسی، جشن ها و شرکت در جلسات انجمن اولیا و مربیان است.

دبستان دوره اول:

خانم پورشمسی: در بحث آموزش با معلم کلاس هم کاری داشتم به طور مثال پارسال در طرح «جابر ابن حیان» شرکت کردیم و با گروه مان به گلخانه رفتیم. به ما پیشنهاد دادند که عضو انجمن شویم ولی من به خاطر فرزند کوچکم نمی توانستم هم کاری کنم و البته جهت مشورت هم از طرف انجمن اولیا با ما تماس نگرفتند.

خانم توانگر: قبلاً اصلاً لازم نبود به مدرسه بروم به جز زمان هایی که جلسه های انجمن بود. اما الان خودم یک مدرسه شدم!

دبستان دوره دوم:

خانم افخمی: ارتباط من با مدرسه خوب بود زیرا وقت خالی

داشتیم. از مشاوره مدرسه و مدیران در مورد فرزندم نظر می‌گرفتم و آن‌ها هم پی‌گیری خوبی داشتند.

خانم مالکی: مدرسه طبق قوانین پیش می‌رفت و مدیر خیلی پی‌گیر بود و تماس می‌گرفت. امسال از ما پیشنهاد می‌خواهند و مشکلات را بیان می‌کنیم.

دبیرستان دوره اول:

خانم خلوت: قبلا من در اکثر انجمن‌ها و جلسات حضور پیدا می‌کردم حتی این اواخر قبل از کرونا دو هفته‌ای یک‌بار به مدرسه سر می‌زدم. یک مورد که تاثیر این ارتباط را نشان می‌داد دوستی پسر من با یکی از بچه‌ها بود که رفتار خوبی نداشت و مدرسه پی‌گیری خوبی کرد.

۳- در این دوران فرزندان به صورت حضوری در کلاس‌ها شرکت کرده‌اند؟

قبل از منع حضور کلیه کلاس‌های حضوری، برخی والدین از مقطع دبیرستان دوره دوم اعلام کردند که بچه‌هایشان با رعایت پروتکل‌ها به مدرسه می‌رفته‌اند اما دبیرستان دوره اول و دبستانی‌ها فقط یک یا دو بار به صورت محدود در مدرسه حضور یافتند.

۴- آموزش به صورت مجازی چگونه انجام می‌شود؟

اکثر قریب به اتفاق خانواده‌ها اظهار داشتند آموزش در یک فضای ترکیبی با نرم‌افزارهای هم‌کلاسی، شاد، واتساپ و اسکای‌روم انجام می‌شود. طبق صحبت‌های والدین معلوم شد برنامه هر مدرسه و هر کلاس با کلاس دیگر متفاوت است. زمان مدرسه و کلاس‌های آنلاین در مقطع ابتدایی متفاوت است و تقریباً در دو نوبت صبح و عصر به صورت آنلاین و آنلاین انجام می‌شود. اما در مقطع دبیرستان هر روز دو یا سه کلاس تقریباً از هشت صبح تا دوازده و چهل دقیقه برقرار است که اکثر آن‌ها در واتساپ یا اسکای‌روم تشکیل می‌شود. البته در پی‌گیری‌های بعدی مشخص شد میزان رضایت والدین از شیوه آموزش با استفاده از نرم‌افزارهای مناسب‌تر بالا رفته است.

دبستان دوره اول:

خانم مالکی: امسال اوایل با مشکلات زیادی روبه‌رو بودیم، برنامه را خریدند ولی تابستان امتحان نکرده بودند که بچه‌ها یاد بگیرند و با آن آشنا شوند در نتیجه کلی مشکل داشت و دو سه هفته در حال حل کردن مشکل بودند. برای یادگیری بهتر، قرار بود فیلم پر کنند و به‌طور مرتب در سامانه بگذارند، که این‌را انجام ندادند و مقداری با گذاشتن صدای خود درس می‌دادند و کمی هم با فیلم اما کم‌کم وضعیت بهتر شد و فقط دو جلسه با هم کلاسی کار کردیم از صبح ساعت هشت و سی دقیقه در واتساپ هستیم معلم هم خیلی با نرم‌افزارها بهتر کار می‌کند فیلم‌های بهتری می‌گیرد و طوری شده است که من کلیپ‌ها

را برای مامان‌هایی که بچه‌هایشان در مدرسه ما هم نیستند می‌فرستم و آن‌ها استفاده می‌کنند.

خانم پورشمسی: برنامه‌های کلاس ما به‌خاطر مادران کارمند نظمی نداشت یک‌بار صبح‌ها آنلاین بودیم بعد به دلیل این که مادران کارمند نمی‌توانستند با بچه‌ها همراه شوند به عصرها منتقل شد و باز چون برنامه کلاس‌های عصر با کلاس‌های فوق برنامه بچه‌ها تداخل پیدا کرد دوباره کلاس‌ها صبح تشکیل شد. به این ترتیب کلاس‌ها از نه تا یازده آنلاین است و عصرها معلم به‌صورت آنلاین پرسش و پاسخ دارد و رفع اشکال می‌کند.

خانم کمالیان: در کلاس‌های مجازی گذشته بی‌نظمی وجود داشت به طوری که هم‌زمان باید تکلیف می‌نوشتیم و یا سوال و جواب داشتیم در نتیجه دچار سردرگمی می‌شدیم. اما خوش‌بختانه از این استیصال خارج شدیم و حالا دیگر مشکلی نداریم الان ساعت کلاس‌ها تنظیم شده است. ساعت ده تا یازده استراحت می‌کنند سپس معلم تکالیفش را انجام می‌دهد و عصر هم کارهای دستی، نقاشی و ... را انجام می‌دهند. در نتیجه هم فرزندم آرام‌تر است و هم خودم به آرامش رسیدم.

خانم خادمی: صبح از ساعت هشت و سی دقیقه تا دوازده، حدود نیم ساعت تا چهل دقیقه آنلاین هستند ولی آن‌قدر بچه‌ها حرف می‌زنند و همه‌هم می‌کنند که صحبت‌های معلم را متوجه نمی‌شوند از نظر نرم‌افزار خیلی موثر نیست. معلم در کلاس آنلاین پرسش و پاسخ را در حد کفایت کار می‌کند و در زمان تدریس ویدیو خود را در واتساپ می‌فرستد.

دبیرستان دوره اول:

خانم خلوت: کلاس‌های آنلاین امسال خیلی کم است. روزی یک کلاس سی و پنج دقیقه‌ای داشتند یا هیچ کلاسی برگزار نمی‌شد و با توجه به این که اوایل قطعی داشت زمانی برای تدریس باقی نمی‌ماند. دیشب (هفته دوم مهر) برنامه‌ای را ارسال کردند که کلاس‌ها به‌صورت چهل و پنج دقیقه‌ای باشد و در طول روز دو کلاس آنلاین داشته باشند خیلی هم تاکید کردند که حضور و غیاب صورت می‌گیرد همین باعث شد فرزند من صبح زود به شوق کلاس از خواب بلند شود.

خانم علوی: کلاس‌های آنلاین در برنامه هم‌کلاسی و اسکای‌روم برگزار می‌شود ولی کیفیت آموزش خیلی پایین است. مثلاً معلم ریاضی با نرم‌افزار اسکای‌روم وصل شد اما آن‌قدر کیفیت پایین بود که به واتساپ منتقل شدند. پیشنهادم این است اگر معلم پای تخته مثل حضوری بایستد و درس دهد بچه‌ها احساس می‌کنند در فضای کلاس هستند، در نتیجه بیشتر مباحث را می‌فهمند.

۵- نرم‌افزار هم‌کلاسی توانسته عملکرد خوبی داشته باشد؟

دبستان دوره اول:

خانم توانگر: مدارس به‌خاطر خودنمایی خانواده‌ها را اذیت می‌کنند و فیلم‌های آماده شده در دو نرم‌افزار هم‌کلاسی و شاد گذاشته می‌شود. معلم‌ها بسیار پی‌گیر هستند اما به نظر مشکل از برنامه است من از اول سال تا به حال دوبار بیشتر از هم‌کلاسی استفاده نکردم و همان دفعاتی هم که وصل شدیم قطعی داشت و دوباره به واتساپ برگشتیم. برای استفاده از برنامه هم‌کلاسی باید تبلت یا لپ‌تاپ داشته باشند و در جواب به این که من تبلت و لپ‌تاپ ندارم نمی‌توانم با موبایل وصل شوم، گفتند حتماً باید با این وسایل وصل شوید و ما مجبور شدیم با سختی زیاد آن‌را تهیه کنیم. (این مادر در تماس آخر گفت استفاده از اسکای‌روم خیلی از مشکلات را برطرف

کرده و اینترنت قطع و وصل نمی‌شود.)

خانم میر حسینی: می‌توانستند نظارت دقیق‌تری بر تدریس‌ها داشته باشند و با بچه‌ها به‌طور مستقیم در ارتباط باشند و البته برنامه هم کلاسی امکان برقراری ارتباط مستقیم را بین دانش‌آموز و معلم فراهم کرده است که باعث می‌شود بچه‌ها در ارتباط با معلم جدی‌تر عمل کنند.

خانم کمالیان: نرم‌افزار هم کلاسی در ابتدا مشکلاتی داشت از جمله بحث حضور و غیاب و این‌که یک گزینه به اسم تخته سفید وجود دارد که بچه‌ها تکالیف خود را آنجا تایپ می‌کنند. اما به نظر من باید قابلیت این‌را داشته باشد که تکالیف را با خط خودشان بنویسند.

دبیرستان دوره اول:

خانم عماری: من از کار با نرم‌افزار هم کلاسی راضی هستم چون بچه‌ها خیلی اذیت نمی‌شوند و کاستی‌های آن در این شرایط عادی است و بهتر از این نمی‌شود.

۶- فرزندان هنگام آموزش نیاز به همراهی شما دارید؟

دبیرستان دوره اول:

خانم توانگر: آموزش از راه دور برای فرزند بیش‌فعال من بسیار سخت است. امسال من به‌جای پسرم درس می‌خوانم و چون یک پسر کوچک‌تر هم دارم موقع کلاس حواس پسر بزرگ را پرت می‌کند و مدام باید حواسم به آن‌ها باشد.

خانم پورشمسی: من باید به فرزندم به خاطر سن کم و زمان محدودی که برای ارسال تکالیف دارد، کمک کنم تا سریع‌تر کارش تمام شود.

خانم میر حسینی: فرزند کوچکم که در پیش‌دبستان است کلاس آنلاین ندارد، فقط فیلم آموزشی برای‌مان می‌فرستند که با او کار می‌کنم و تکالیفش را می‌فرستم. پسر بزرگم هم چون می‌خواهم در جریان تدریس قرار بگیرم باید به او کمک کنم.

دبیرستان دوره دوم:

خانم عطایی: همیشه کنارش نمی‌شینم و کامپیوتر را در قسمتی از خانه گذاشتم که نور بهتری داشته باشد و بتوانم در حین انجام کارهای خانه او را ببینم.

خانم خادمی: بستگی به درس دارد که مفهوم را متوجه شوند یا نه. من گمان می‌کنم روش تدریس امسال مشکل دارد مثلاً فاصله تخته با معلم زیاد است یا گاهی نور در صفحه پروژکتور است و باعث می‌شود مطالب خوب دیده نشود. علاوه‌بر مشکل سخت‌افزاری معلم باید روش تدریس خود را تغییر دهد و بیشتر مهارتی کار کند. از روش‌های تدریس فهمیدم که بچه از درس لذت نمی‌برند.

۷- معلم چگونه تکالیف را ارزیابی می‌کند و آیا راضی هستید؟

این سوال جواب‌های مشابهی داشت. بیشتر والدین که فرزندشان دبستانی بود گفتند تکالیف در یک بازه زمانی مشخص باید ارسال شود و به‌طور جدی توسط معلم‌ها چک می‌شود. اما در باز خورد دادن توسط معلم خواهان توجه بیشتر بودند. یکی از موارد که برای معلمان دیگر می‌تواند راه‌گشا باشد این‌که معلم بچه‌ها را به گروه‌هایی تقسیم کرده و تکالیف را با دقت بیشتری بازبینی کرده و باز خورد دقیق‌تری دهد. والدین در مقطع دبیرستان نیز همین نظر را داشتند.

دبیرستان دوره دوم:

خانم افخمی: الان آموزش خوب عمل می‌کند ولی پی‌گیری کافی در مورد تکالیف ندارد مثلاً اگر دانش‌آموزی تکالیفش را خوب انجام ندهد و سرسری بگیرد اصلاً پی‌گیری نمی‌شود. کلاس‌های فوق‌برنامه هم نظم خاصی ندارد و تکالیف را پی‌گیری نمی‌کنند. به‌نظر سهل‌انگاری‌هایی وجود دارد.

خانم رضایی: معلم همه بچه‌ها را ارزیابی نمی‌کند اما زمانی را مشخص می‌کند تا آن‌هایی که انتخاب می‌شوند تکالیف خود را در گروه بگذارند به این روش همه مجبور هستند کار خود را انجام دهند ولی این تکالیف موردی تصحیح نمی‌شود و دانش‌آموز مجبور است تا روز بعد پس از این‌که معلم جواب‌ها را در گروه قرار داد خودش تکالیف را اصلاح کند. ولی در درس فوق‌برنامه هر هفته خوشنویسی آموزش آنلاین دارد و معلم به دقت تمامی تمرینات را بررسی می‌کند و اشکال‌ها را می‌گوید.

دبیرستان دوره اول:

خانم خلوت: امسال برخی از معلم‌ها از دانش‌آموزان تکالیف می‌خواهند و معلم فارسی‌شان خیلی پی‌گیر است و پارسال هم تنها معلمی بود که مدام تکالیف را بررسی می‌کرد و اگر کسی انجام نمی‌داد اسمی‌شان را ذکر می‌کرد که همین بسیار خوب بود است. در بقیه دروس گاهی تکالیف می‌خواستند.

دبیرستان دوره دوم:

خانم حسینی: برخی تکالیف را به‌صورت عکس می‌فرستند اما خیلی باز خورد نمی‌دهند بجز درس فیزیک.

۸- در چه دروسی احساس نیاز به کلاس حضوری یا آنلاین دارید؟

دبیرستان دوره اول:

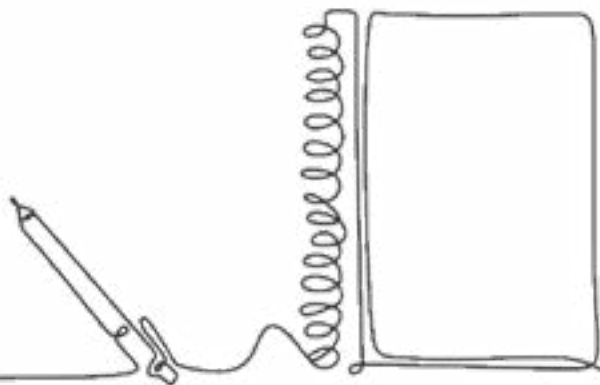
خانم توانگر: به نظر من دروس اصلی نیاز به حضوری است ولی دروس فوق‌برنامه مثل خوشنویسی، نقاشی یا کامپیوتر واقعاً در این شرایط لازم نیست. باید این دروس را به سال بعد موکول کنند. درس ورزش هم اصلاً جدی نیست زیرا باید در خانه ورزش کنند، فیلم بگیرند و بفرستند که کارایی ندارد. در دروس اصلی معلم‌ها بسیار پی‌گیر هستند.

دبیرستان دوره دوم:

خانم خادمی: دروسی مثل خوشنویسی را می‌توان به‌صورت مجازی در آپارات کار کرد اما ورزش خیلی جواب‌گو نیست و باید کاری کنیم تا بچه‌ها ورزش کنند نه این‌که دو دقیقه از سرانجام وظیفه و رفع تکالیف کمی ورزش کنند و فیلمش را بفرستند. مثلاً در طول هفته هر روز ورزش گرم کردن یا پازدن انجام شود.

دبیرستان دوره اول:

خانم علوی: درسی که دانش‌آموز مجبور نبوده زیاد با معلم سروکار داشته باشد مانند تاریخ، اجتماعی و جغرافیا خوب

پیش‌رفته است ولی ریاضی و علوم و ... نیاز به کلاس حضوری دارد. فرزندم در درس ریاضی افت تحصیلی داشته و اگر کلاس‌ها حضوری بود بیشتر می‌فهمید.

۹- ویژگی‌های آموزش حضوری و مجازی از نظر شما چیست؟

دبستان دوره اول:

خانم توانگر: پسر من بیش‌فعال و لجباز است با کلی اصرار تنها ده دقیقه درس را می‌بیند البته همین زمان برای یادگیری او کافی است چون خوب می‌فهمد اما برای انجام تکالیف هیچ رغبتی ندارد در مدرسه به‌خاطر رودربایستی با معلم هم که بود نقش بازی می‌کرد. الان که خودش خیلی از آموزش مجازی راضی است، اما من نه.

خانم حسین‌نژاد: کلاس حضوری مزیت بیشتری دارد زیرا بچه به‌خاطر حضور معلم هم که شده حواسش را به درس می‌دهد. اگر بچه مدام پشت سیستم بنشیند و مطالب را مرتب مرور کند می‌تواند خوب عمل کند اما در مدرسه قانون‌مندتر می‌شود زیرا در کلاس مجازی درس را جدی نمی‌گیرد و بچه‌ها قانون کلاس مجازی را بلد نیستند.

خانم میرحسینی: از مهم‌ترین مزایای آموزش حضوری این بود که بچه‌ها با یکدیگر ارتباط داشتند؛ ارتباط چشمی، برخورد با دوستان، تفاوت‌ها، تکرار و تمرین‌ها و شنیدن اشکالات بقیه بسیار خوب بود. بچه‌ها جنب‌وجوش را دوست دارند پسر من هنوز هم می‌گوید ای کاش من فقط زنگ‌های تفریح مدرسه را بروم. اما آموزش مجازی خوبی‌هایی که دارد کسانی که سطح یادگیری پایین‌تری دارند دوباره مطالب درسی را مرور می‌کنند یا معلم به‌صورت خصوصی برای آن‌ها توضیح می‌دهد.

دبستان دوره دوم:

خانم مالکی: آموزش مجازی هیچ چیز خوبی ندارد و همش درگیری است. در کلاس حضوری همه چیز با خود بچه‌ها بود ولی الان من باید مدام کنارش باشم تا چیزی را جا نیندازد در نتیجه به خانواده و دانش‌آموز استرس وارد می‌شود. قبلاً مطمئن بودم که در کلاس درس را یاد می‌گیرد و چیزی را از دست نمی‌دهد ولی حالا مدام باید بررسی کنم تا چیزی از قلم نیافتد. در کلاس حضوری دانش‌آموزان تکلیف‌هایشان را با هم کلاسی خود بررسی می‌کردند و در ارتباط با هم از یکدیگر یاد می‌گرفتند، در نتیجه حس رقابت و شوق پرسش داشتند.

خانم عطایی: این دوران باعث شده تا بچه‌ها کمتر درس بخوانند. در این ایام بعضی از بچه‌ها در پاسخ به پرسش معلم روی کتاب را می‌خوانند و چون تصویرشان مشخص نیست، معلم متوجه نمی‌شود. هم‌چنین اردوها و نظم و ترتیب مدرسه برای روحیه فرزندم خیلی خوب بود.

خانم رضایی: در آموزش حضوری دانش‌آموز کنار معلم می‌رفت تا مشکلش را حل کند ولی در آموزش مجازی روی کاغذ می‌نویسد که خیلی واضح نیست و بچه‌ها همه مطلب را کامل نمی‌فهمند. البته بچه‌ها در آموزش غیرحضوری مسئولیت‌پذیرتر می‌شوند و می‌دانند که چه ساعتی باید وصل شوند باید تکلیف‌شان را انجام دهند.

دبیرستان دوره اول:

خانم خلوت: آموزش حضوری خیلی بهتر بود در حضوری علاوه بر این که یادگیری دروس چند برابر بود بچه‌ها روابط اجتماعی بیشتری داشتند و نظم در زندگی آن‌ها بود ولی الان زندگی کردن از آن‌ها سلب شده است. اگر برنامه منظمی بریزند خواب بچه‌ها هم منظم می‌شود و صبح‌ها هم مجبور می‌شوند زودتر بیدار شوند در نتیجه زندگی به روال عادی در می‌آید.

خانم عماری: یکی از مشکلات آموزش غیرحضوری این است

که زمان کلاس محدود و فاصله بین آن کم است. هم‌چنین پارسال بچه‌ها در علوم سال هفتم نیاز داشتند تا آناتومی بدن را ببینند و آموزش کامل باشد اما این موضوع در منزل قابل اجرا نبود که متأسفانه امسال هم این مورد با شدت بیشتری وجود دارد. در هر صورت این نوع آموزش جای آموزش حضوری را نمی‌گیرد. در کلاس درس خودشان را موظف می‌دانستند تا درس آن روز را بخوانند و جلوی هم کلاسی‌ها کم نیاورند ولی در خانه چون می‌توانند به کتاب و جزوه نگاه کنند احساس مسئولیت نمی‌کنند. اگر دو درس ریاضی و علوم حضوری باشد خیلی بهتر است زیرا می‌توان بقیه دروس را با خواندن و کمک والدین رفع کرد. میانگین مطالعه پسر من به‌جز زمان کلاس دو تا سه ساعت است.

خانم نوروزی: قبل از کرونا بچه‌ها می‌توانستند با هم آشنا شوند و دوستی کنند و با بچه‌ها معاشرت ساده‌ای داشته باشند ولی الان فقط در گروه‌ها و فضای مجازی از هم خبر می‌گیرند.

خانم علوی: بچه‌ها هم‌دیگر را نمی‌شناسند. دختر من پرخاش‌گر شده در گذشته دوستانش را می‌دید و حرف می‌زدند. هم‌چنین الان چون رقابت از بین رفته است، انگیزه کمتری برای درس خواندن دارند.

۱۰- چالش‌ها، نظرات و پیشنهادات خود را بیان کنید؟

دبستان دوره اول:

خانم میرحسینی: بعضی وقت‌ها استرس داریم و نمی‌توانیم به‌طور صحیح با بچه کار کنیم در نتیجه انتظار داریم معلم بیشتر وقت بگذارد و با دانش‌آموز خود ارتباط مستقیم بگیرد. البته من به ایشان پیام دادم می‌گویند هر ساعتی که خواستید تماس بگیرید و پیام‌ها را جواب می‌دهند ولی من فکر می‌کنم اگر خودشان تماس بگیرند و پنج دقیقه هم که شده با او صحبت کنند انگیزه‌اش بیشتر می‌شود.

خانم کمالیان: دیدن معلم بسیار اهمیت دارد و از پارسال ارتباط بچه‌ها با معلم خیلی کم‌رنگ شده است. تمام اشتباه سیستم آموزشی ما چارچوب‌دادن به بچه‌ها است یعنی انسان‌ها کامپیوتر نیستند که بخواهند هر چه گفته می‌شود را دقیق و عین به عین انجام دهند. این نگرش محدودیت‌هایی نیز برای والدین ایجاد می‌کند.

دبستان دوره دوم:

خانم خادمی: مهم‌ترین چالش برقراری ارتباط با دانش‌آموز و تقویت شیوه‌های تدریس توسط معلم است که بچه‌ها بتوانند از آموزش لذت ببرند.

دبیرستان دوره اول:

خانم خلوت: یکی از چالش‌های من این است که می‌دانم فرزندم در این ایام بیشتر پشت دستگاه کامپیوتر و بازی است، پسرها حرف شنوی کمتری نسبت به دخترها دارند و من به تنهایی نمی‌توانم او را کنترل کنم مدرسه باید هم‌راهی کند. اکنون رابطه‌ای بین دانش‌آموز و مدرسه نیست و خوب است هر هفته یا دو هفته‌ای یک‌بار مشاور، ناظم یا یکی از معلم‌ها با پنج تا ده دانش‌آموز صحبت کند و تأکید بر حضور و غیاب‌شان داشته باشد چون اگر توجهی نکنند دانش‌آموزان باید با دعوا و اصرار والدین آنلاین شوند. من فقط انتظار نظم و برنامه‌ریزی بیشتر در زمان‌بندی کلاس‌ها دارم زیرا مدرسه جوادالائمه غیرانتفاعی است و خانواده‌ها با صد دل و امید بچه‌هایشان را ثبت‌نام می‌کنند.

خانم عماری: معلم‌ها بیشتر روی آموزش مجازی و ارتباط با بچه‌ها تسلط پیدا کنند.